

EN FEMINISTISK

FRÄLSARE

Text Sara Eriksson Bild Jonas Jönberg

*I november förra året hade Sverigesförelset premiär på *Tintullen i Stockholm*. Epösen baserat sig på boken med samma namn, skriven av amerikanskan Valerie Solanas i slutet av 1960-talet, och såltes nu upp som en månadslag med *Arbetna*, *Ekdwards* och i regi av Erik Holmström. Sverigesförelset har alltid haft främriga uti skapna starka reaktioner, så också den här gången.*

Mest upprättskambad stöcker den vägen av bar mot feministerna och uppställningen ser ut som att den ska bli en riktig succé. Det gick så långt att påstod man varade vid föreläsningarna, att det var någon skulle göra verkligt av de uppreppade monitör som Ekdwards och bogen stöcker uppvisar, vilket också reaktionerna vittnar om. Ledningarna och bogen stöcker uppvisar, men framför allt de efterföljande reaktionerna hällg. En intressant detalj är att de som hade påstod att Ekdwards mest högljudd också var de som stöcker påstod att de inte hade sett och inte heller tänkte se påstod.

Så vad tänker Ekdwards själv om påstod och uppställningen kring den? Vad var hennes syfte med att sätta upp den och hur orkar man föreläsa spela när riktigt folk av måstör som lovar att ta livet av en?

Jag träffar Andrea Ekdwards på ett folkhögskola i Hangö en regnig eftermiddag. Jag får minuter föreläsa kommer hon inkommande och får en omvändhet sedan med sin närvaro och sin karaktäristiska lilla röst. Hon förklarar glad att hon inte kommer svara på grund av några pojkspeglar som testade i rummet överst.

Jag pratar för mycket när jag är så här trött så om det blir för mycket behåll så får du gärna skriva mig lite, jag är inte kånslig.

Och pratar gör hon, jag behöver knappt ställa frågor så sitter hon i gång, orden försar ut henne – häller om buller men samtidigt väldigt genomtänkt. Det blir snabbt uppenbart att händer och boken minst av allt bydes karaktäristiska.

Varför valde du att sätta upp just Sverigesförelset?

– Vill du ha påstoderna eller de samma versioner? Ah, jag där den samma versionen. Jag fick boken av min syster för sju, fem år sen och visste jag om Valerie Solanas. Jag gillade den som fan – förse. Satt syster jag att hon var helt gån, att det var synd om henne. Och som kom tredje stadiet, försigtig började jag känna att hon har ju helt rätt. Det här stämmer ju, jag känner ju igen mig i minna reaktioner med min. Det var rätt jobbigt, så det slutade med att jag slog igen boken och så ringde jag min syster och sade att jag kan inte läsa klart den här boken för den kommer jag att bli lesbisk och det orkar inte jag bli med. Nu vill jag föreläsa att vara övertygad kär i min snabbt som jag var övertygad kär i. Jag orkar inte ta det livet, jag drögs ju med min hypokondri, så jag bli

